

Milí diváci,

je před námi třetí soutěžní představení jubilejního ročníku Voskovcovy Sázavy, se kterým přijelo Kočovské divadlo Ad Hoc.

V aktuálním čísle Vosk(n)ovin si ale budete moci připomenout inscenaci z minulého týdne. „Nemrtvá nevěsta“ svým originálním námětem a nápaditým zpracováním potěšila diváky, porotu i sázavské ochotníky, jejichž názory najdete na druhé straně přehlídkového plátku, spolu s rozhovory se čtyřmi členy Divadla Stodola.

Na titulní straně nechybí ani druhá polovina „Rozhovoru na pokračování...“ Zdeňka Kotzotová, členka DSJV Sázava, vypráví o začátcích přehlídky ochotnických hudebních divadel.

Co bylo porotou vysloveno a nemělo by zapadnout, tentokrát k představení „Nemrtvá nevěsta“

Oldřich Randula

Jestliže Divadlo Máj v prvním představení Voskovcovy Sázavy sáhlo po klasice z 19. století, pak Divadlo Stodola ve druhém soutěžním představení zvolilo jako předlohu klasiku století 21. a hnalo svou ambici ještě dál: rozhodli se totiž na jeviště přenést animovanou hororovou pohádku „Mrtvá nevěsta“ Tima Burtona. Jiříkovští si vzali za cíl divadelně ztvárnit pletky světa mrtvých se světem živých včetně osobitých animovaných postav a temného záhrobního prostředí, což jsem si, upřímně, moc nedokázal představit. „Mrtvou nevěstu“ si navíc pamatují jako směsici hororu, dramatu, komedie, fantasy a mnoha dalších žánrů. Takže jsem byl velmi zvědav a trochu se bál.

Soubor své představení pojmenoval jako „Nemrtvá nevěsta“, takže jsem spíše očekával, že půjde o nějaký druh „předělávky“ – parodii, představení, jež bude toliko „na motivy“, anebo si třeba vypůjčí zápletku a kolem ní rozehrají vlastní divadlo. K mému údivu však šlo o ztvárnění původního animovaného filmu pomocí čistě divadelních prostředků.

A povedlo se nadmíru! Musím přiznat, že soubor Divadlo Stodola mne v mnoha směrech nechal koukat s otevřenými ústy (což našťastí za rouškou nebylo vidět). Ohromila mne scéna – působivá, přímo filmová a přitom velmi jednoduchá. Hra barevných světél, mlhy a „bodáků“ dokonale vytvořila magické a zároveň nesmírně variabilní prostředí, v němž se neustále hemžily hlavní postavy a kde přestavby probíhaly „za pochodu“. Vyrovnané byly herecké výkony všech postav, jež byly navíc oblečeny do nápaditých kostýmů. A nadchla mne choreografie – návrhem i ztvárněním.

Radoval jsem se obzvláště z drobných gagů a hříček, jež na představeních považuji za velmi cenné. A vůbec se mi to celé moc líbilo a šel bych zas – představení to bylo rozhodně nemrtvé.

Luboš Hombré Děťátkovský

Divadlo Stodola mi připravilo velmi milé překvapení v podobě představení „Nemrtvá nevěsta“. Tim Burton totiž patří mezi mé nejoblíbenější režiséry a jeho dvorní skladatel Danny Elfman je bezesporu jedním z neoriginálnějších a nejrozpoznatelnějších autorů filmové hudby současnosti. Jelikož jsem dle názvu „Nemrtvá nevěsta“ očekával spíše parodii na temnou ukrajinskou rozprávku, byl jsem překvapen, že šlo o poměrně věrné uchopení Burtonovy předlohy. A to je u amatérského divadla více než odvážný počín, protože Burtonova tvorba rozhodně není stravitelná pro každého. Naopak přímo evokuje po vyhraněnosti diváka a ze hry rovnou vyřazuje realisty a materialisty.

Geniální hudba originálního soundtracku doprovázená ozvučenými zpěvy herců měla na ochotnické divadlo velmi dobré technické zázemí. A pěvecké výkony si nijak nezadaly s originálem, a to i v těžkých pasážích stylizovaných do drajevu světových muzikálů. Nikdo ze zpěváků zbytečně nevyčínal, nikdo nepokulhával. A vyrovnanost jsem cítil

i v choreografických prvcích, kdy chvilková nesynchronizovanost pohybů byla spíše výhodou, než něčím, nad čím bych se pozastavil. Každý pohyb měl své místo v celku i v rytmicke scén.

Neskutečně působivou a vkusnou vizuální stránku (česky: pastva pro oči) podpořila skvělá scéna i kostýmy, a technické provedení barevných světél a umělého kouře bylo už jen vítanou třešničkou na dortu.

Cokoliv kritizovat by vycházelo pouze z mé urputnosti najít za každou cenu kaz. Pro mě se jednoduše jednalo u amatérského divadla o nadprůměrný zážitek, a to po všech stránkách. Kéž by i z profesionálních divadel cákala všemi směry taková soudržnost a nadšení. A že se nepletu, potvrdila i večerní diskuse s tímto sympatickým spolkem.

Osobně bych na závěr chtěl podotknout, že představení je více než vhodné pro děti a mládež. A já jsem litoval, že tam nejsou mé děti, které „Mrtvou nevěstu“ vysloveně milují. Ono to poslání, že se mrtvých bát nemusíme, ale je třeba dát si pozor na živé, to svou vypovídací hodnotu neztratí pravděpodobně nikdy. A je skvělé, že se předává dál.

Rozhovor na pokračování...

Druhá část rozhovoru se Zdeňkou Kotzotovou, členkou Divadelního souboru Jiřího Voskovce, která v roce 2000 stála u zrodu Voskovcovy Sázavy. V minulém čísle byl rozhovor přerušen ve chvíli, kdy Zdeňka vzpomínala, jak náročné bylo nultý ročník připravit...

(... pokračování z minulého čísla) Nikdo z nás si nedovedl představit, kolik práce a času pořádání takové přehlídky znamená. A pak přišel první pátek a první představení. Zahajovalo divadlo Dostavník z Přerova hrou „Perly Hodží Nasredina“, představení to bylo povedené, přesto mělo jednu chybu. Přišlo se podívat jen dvacet diváků. A tak jsme se před druhým a každým následujícím představením oblékli do kostýmů, vzali bubínky, kytary a procházeli Sázavou, zpívali a zvali diváky do divadla. Návštěvnost se začala zvyšovat. Další ročník jsme zlepšili propagací, zavedli diváckou soutěž a losování diváků před představením, až jsme „naučili“ diváky do divadla chodit. Sázaváci se na přehlídku tak těší, že nás již v červnu zahrnují dotazy, jaká představení se budou na podzim na přehlídce hrát.

Stala se v průběhu některého z ročníků neočekávaná událost, na kterou bylo nutné rychle reagovat?

Na jednu událost, kdy mi bylo opravdu ouzko, se pamatují. Tenkrát mi ve čtvrtek vedoucí souboru zavolał, že v pátek nepřijedou, neboť představitel hlavní role je v nemocnici a alternovat jej nemohou. Co teď, diváci připraveni, lístky prodány a objednány večere pro soubor. Ještě že máme dobré vztahy mezi soubory a naše přehlídka má i mezi soubory dobrý zvuk, volala jsem od jednoho souboru k druhému, až jsem jeden soubor „ukecala“ a náhradní představení sehnala.

Ani Tebe na závěr nemine otázka, zda si dokážeš představit, jak by vypadal svět bez divadla...

Něco by mu určitě chybělo, divadlo dává možnost zapojit fantazii, stát se na chvíli někým jiným, vidět své vlastní chyby. Určitě se vám při sledování divadelního představení někdy stalo, že ve vás rezonovalo, jo tak to je... tak se to děje... tak se ten chová..., a hudební divadlo je navíc krásné „pro oko i ucho“. Svět bez divadla je pro mě nepředstavitelný.

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadlo Stodola je souborem působícím od roku 2000, ačkoli první zmínka o původním „Spolku čtenářsko – pěveckém“ se datuje již k roku 1893. Název souboru vznikl v době, kdy kvůli rekonstrukci Kulturního domu začali ochotníci z Jiřčovic zkoušet ve stodole.

„**Nemrtvá nevěsta**“ je originální jevištní adaptací na motivy animovaného filmu „Mrtvá nevěsta“ Tima Burtona. Mladík Viktor, syn obchodníků s rybami, se má oženit s Viktorií z rodu aristokratů. Shodou nešťastných náhod složí svůj svatební slib dívce, která už není mezi živými a roztočí tak podivuhodný kolotoč událostí (nejen) ve světě mrtvých...

Rozhovor s režisérem Ondřejem Buchtou a spolurežisérem a autorem choreografií Markem Šudomou (na fotografii vlevo)

Proč jste se rozhodli pro hru na motivy animovaného filmu?

OB: Přišlo mi to jako dobrý nápad (*smích*). Tim Burton se mi vždycky líbil, tak jsem si říkal: „Sakryš, to by vůbec nebylo špatný.“ Hlavně začal v divadle vznikat velký taneční potenciál a chuť zpívat, a v této hře byla příležitost.

MŠ: Je to něco úplně jiného, než se hraje v ochotnických divadlech – muzikál, fantasy styl, s mrtvolami... To nikdo nedělá. Chtěli jsme udělat něco, na co nebudou diváci připraveni.

Kolik repríz má „Nemrtvá nevěsta“ za sebou?

OB: Řekl bych, že máme přes čtyřicet repríz, protože jsme to hrávali hodně.

MŠ: „Nevěstu“ jsme hrávali tři, čtyři roky, pak jsme měli pauzu a jiné projekty, a tak před rokem jsme ji obnovili.

OB: Máme velký soubor a skončili „Rebelové“, které jsme u vás také hráli, a mnoho lidí zůstalo nevyužitých. Protože jsme neměli pořádnou derniéru „Nevěsty“, tak se zdálo jako dobrý nápad na rok ji obnovit a pak udělat slavnostní derniéru, spálit kulisy...

MŠ: ... jenomže zasáhl covid, zderniérovat jsme nestihli, a tak jsme tady (*smích*).

Co každého z vás na hře baví nejvíce?

OB: Konec (*smích*). Mě nejvíce vždycky potěší, když klapne vizuální složka, což je největší úskalí, kamkoli jedeme.

MŠ: Mou nejoblíbenější částí je „moon dance“, když se nevěsta poprvé dostane na svět, nadechne se jako živá a užívá si to.

Prozradím čtenářům, že jste museli dělat nějaké úpravy, abyste vůbec mohli v Sázavě vystoupit. Co bylo třeba narychlo řešit?

MŠ: Chyběl nám herec, představitel Pastora Notora, který hraje zároveň i Smrtáka.

Rozhovor s Blankou Buchtovou, představitelkou Červa a Nikolou Rybovou (na fotografii vpravo), představitelkou Pavouka Vdovy

Jak jste se dostaly k divadelnímu souboru?

BB: Já jsem kadeřnice, takže jsem se k souboru dostala tak, že jsem začala česat herece.

NR: A já přes svou sestru, která v souboru hrála. Před osmi lety potřebovali někoho právě do „Nemrtvé nevěsty“. V té době jsem tancovala, tak jsem si řekla, že bych zkusila tančit i divadelně. Původně jsem jen tančila bez slov a postupně jsem přebírala roli.

Jaký vztah máte ke svým zvířecím rolím?

BB: Já velice věřím, protože už ji hraji hodně dlouho. Na chvíli jsem přerušila kvůli mateřské, ale pak jsem se k roli vrátila. Už to mám tak prochozené, že si to spíš užívám a můžu se projevat tak, jak se v běžném životě projevat nemůžu.

NR: Já jsem roli převzala po své sestře, která už s námi nehraje. Měla jsem to okoukané, takže pro mě bylo jednoduché naskočit. Tahle role je ale náročná na pohyb, a tak mě vždycky strašně bolí nohy.

A co kostým? Nedělá vám problémy?

BB: Já jsem si, abych pravdu řekla, odvařila kolena! Teď už se tak často po kolenu nepláží, ale snažím se spíš chodit normálně. Mám chrániče, ale ani ty už mi nepomáhají. Dost jsem si protřpěla, ten kostým je hrozný (*smích*).

NR: Já mám na sobě tu velkou chlupatou kouli, v té je hodně teplo. Nemůžu dát ruce k sobě a přes kuklu moc nevidím, takže se občas netrefuji vzadu do šál. Chlupy mám neustále v puse a v očích, takže je to skvělý kostým (*smích*).

OB: Navíc to byl jediný herec, který hrál postavu od začátku a dělal hodně přestaveb.

MŠ: Ten klíčový člověk, který byl ve hře od začátku a všechno věděl, najednou nebyl. Rozdělili jsme jeho úlohu mezi dvě osoby – jednu hereckou a druhou, která dělá přestavby.

OB: Potom jsme trochu měnili vizuální stránku, zjednodušovali jsme světla, abychom byli schopni hru nachystat rychleji.

Se scénou ale manipuluje více lidí. Pomáhají všichni herci?

MŠ: Jen ti nadaní na stavebnice (*smích*). Třeba krb nedokáže přestavět každý...

OB: Kdo se nebojí přiskřípnout si prsty, tak může dělat s „transformerama“. Ale víceméně zapojit se musí všichni.

Dokážete si představit svět, ve kterém by neexistovalo divadlo?

OB: Jo, já si ho dokážu představit. Už bych měl hotovou fasádu na baráku, na dvoře pergolu, vyřízené všechny zakázky a s rodinou bychom jezdili na dovolenou (*smích*).

MŠ: To já bych zmagoril! Mě divadlo drží při smyslech, než kdybych měl jen práci a řvoucí miminko doma, potřebuji se odreagovat (*smích*).

Kolik času vám zabere příprava – líčení, oblékání?

BB: Všichni to musíme stíhat rychle, do našich zvířecích kostýmů musíme být v pár vteřinách oblečené, protože mezitím ještě tančíme jako mrtvolky. Já do toho vskakuji snožmo.

Jaký máte v běžném životě vztah k červům a pavoukům?

BB: Určitě záporný. Když jsem poprvé viděla červy ve zkaženém jídle, tak jsem se hodně otřepala.

NR: V běžném životě mi malí pavoučci nevadí, vezmu je klidně do ruky. Na větší pavouky si už raději беру kapesník, ale nemám problém je vyhazovat dětem ze stanů nebo ven z okna.

Dokážete popsat svět bez existence divadla? Jak by vypadal?

NR: Šedě, smutně, černě...

BB: Lidé by byli až moc v realitě, a to nedělá dobrotu. Divadlo pomáhá uniknout do jiných světů.

NR: A my, exhibicionisté, bychom neměli co dělat.

Jak to vidí divadelníci...

- Zbožňuji předlohu a myslím si, že dnešní představení naprosto naplnilo má očekávání. Nádherna!

- Nejvíce bych na představení ocenila jeho choreografickou stránku a nádhernou, živou, barevnou, funkční a fungující scénu.

- Ve hře byla naprosto unikátní scéna a choreografie. Tyhle dvě složky, podle mě, vykreslily atmosféru celého představení. Líbily se mi i vyrovnané zpěvy a herecké výkony. Na všech hercích bylo znát, že mají dobré režijní vedení a že umějí!

- Vůbec jsem si nedovedla představit, že by bylo možné tak věrně a plnohodnotně přenést animovaný film na jeviště.

... přehlídka v tužce

Výsledky hlasování

líbilo	47
líbilo s výhradami	2
nelíbilo	0

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.fb.com/dsjvs

www.fb.com/voskovcovasazava